

Lietas Nr. C31389414
Lietas arhīva Nr. CA-1368-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 19.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis N.Riņķis,
tiesneši I.Jēkabsone un I.Stuberovska,
ar sekretāri A.Mežraupu,

izskatīja atklātā tiesas sēdē, Brīvības bulvārī 34, Rīgā, civillietu /pers. A/ prasībā pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību /Nosaukums A/ par pienākuma uzlikšanu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 18.jūnijā /pers. A/ (turpmāk arī – prasītājs) cēlis tiesā prasību pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību “/nosaukums/” (turpmāk arī – atbildētāja) par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, kurā saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.panta pirmo un otro daļu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 17.pantu, Civillikuma 1635.pantu, prasītājs lūdz:

1. Uzlikt par pienākumu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/ iepazīstināt /pers. A/ ar atskaiti par 2013.gadā iekasētajiem līdzekļiem un to izlietojumu, kā arī ar pārvaldīšanas darba plānu un tāmes kopsavilkumu 2014.gadam par dzīvojamo māju /adrese/;

2. Piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam morālā kaitējuma atlīdzību vienas minimālās mēneša darba algas jeb EUR 320 apmērā, kā arī visus tiesāšanās izdevumus (lietas 6.lapa).

[2] 2014.gada 20.augustā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka celto prasību neatzīst un uzskata par nepamatotu (lietas 12.-13.lapa).

[3] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu prasība apmierināta daļēji.
Tiesa nosprieda:

1. Uzlikt par pienākumu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/ viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iepazīstināt /pers. A/ ar atskaiti par 2013.gadā iekasētajiem līdzekļiem un to izlietojumu, kā arī ar pārvaldīšanas darba plānu un tāmes kopsavilkumu 2014.gadam par dzīvojamo māju /adrese/.

2. Piedzīt no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ par labu /pers. A/ morālā kaitējuma atlīdzību EUR 200, tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 142,28 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70.

3. Noraidīt prasību daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu EUR 120.

4. Piedzīt no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ valsts ienākumus ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 2,57.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[3.1] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka prasītājs ir dzīvokļa īpašuma Nr./dzīvokļa numurs, adrese/, īpašnieks.

Apsaimniekošanas līgums pušu starpā nav noslēgts. Tādējādi pušu starpā pastāvošās attiecības reglamentē Dzīvokļa īpašuma likums, kura 9.panta 6.punkts, kas paredz dzīvokļa īpašniekam tiesības piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, savukārt 10.pants paredz dzīvokļa īpašnieku pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem u.c.

[3.2] Atbildētāja norādīja, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums ar dzīvokļu īpašniekiem nav noslēgts, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /Nosaukums A/ savā darbībā vadās no dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemtajiem lēmumiem un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām.

Atbildētāja paskaidrojumiem pievienojusi izrakstu no dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku 2002.gada 6.oktobra kopsapulces protokola Nr.1, saskaņā ar kuru, sapulce nolēma, ka dzīvojamās mājas pārvaldnieks un apsaimniekotājs katru gadu martā (aprīlī) organizē ikgadējo atskaites sapulci un visiem dzīvokļu īpašniekiem sniedz atskaiti par iepriekšējā saimnieciskā gada izdevumiem. Pēc sapulces atskaitē rakstiskā veidā tiek piestiprināta kāpņu telpā apskatei tiem dzīvokļu īpašniekiem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ nav piedalījušies sapulcē.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 2.panta otrā daļa, kurā definēts minētā likuma mērķis un uzdevums, noteic, ka šis likums nosaka dzīvojamo māju pārvaldīšanas principus, dzīvojamo māju pārvaldīšanas procesā iesaistīto personu savstarpējās attiecības, tiesības, pienākumus un atbildību [...].

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja neapstrīd, ka nav sniegusi prasītājam pieprasīto informāciju par 2013.gadā iekasētajiem līdzekļiem un to izlietojumu, kā arī par pārvaldīšanas darba plānu un tāmes kopsavilkumu 2014.gadam par dzīvojamo māju /adrese/, un uzskata, ka tai šāds pienākums pret prasītāju individuāli nepastāv, likumā noteikto pienākumu ir izpildījusi attiecībā uz dzīvojamās mājas īpašnieku atbilstoši dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemtajam lēmumam.

[3.3] Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.panta pirmo daļu, trešo daļu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 2.punkta noteikumiem un atzinusi, ka nav pamatoti atbildētājas pārstāvja tiesas sēdē izteiktie argumenti, ka prasītājs nav Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.panta pirmās un otrās daļas subjekts un minētajā likuma normā noteiktais pienākums pārvaldniekam ir vien pret dzīvojamās mājas īpašnieku, par kuru savukārt atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 15.panta noteikumiem uzskatāma vien dzīvokļu īpašnieku kopība.

Ievērojot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 2.punkta noteikumus, minētajā likuma 15.panta otrajā daļā noteiktais pārvaldnieka

pienākums pārvaldniekam ir arī pret dzīvokļa īpašnieku, kas ir patstāvīgs un pietiekams pamats prasības apmierināšanai.

Tiesa norādījusi, ka dzīvokļa īpašniekam ir gan tiesības, gan pienākums piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Līdz ar ko, viņam ir jābūt nodrošinātām tiesībām iegūt to informāciju, kas attiecas uz mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemt no atbildētājas informāciju par no prasītāja pieprasīto naudas līdzekļu izlietojuma pamatotību un likumību.

[3.4] Tiesas ieskatā nepamatots ir atbildētājas pārstāvja tiesas sēdē norādītais arguments, ka dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajā sabiedrība /Nosaukums A/ nav dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldnieks un apsaimniekotājs. No atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem redzams, ka 2002.gada 12.augustā dzīvokļu īpašnieku kopsapulce pieņēma lēmumu dzīvojamo māju /adrese/, pārvaldīt pašiem, un šajā sakarā 2002.gada 12.augustā Latvijas Republikas uzņēmumu reģistrā reģistrēta dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajā sabiedrība /Nosaukums A/, no 2002.gada 1.novembra uzsākot dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu un apsaimniekošanu (lietas 12.lapa). No minētā nepārprotami izriet, ka tieši dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajā sabiedrība /Nosaukums A/ veic dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

[3.5] Tiesa konstatējusi, ka prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas morālā kaitējuma atbildību EUR 320.

Atsaucoties uz Civillikuma 1635.pantu, tiesa secinājusi, ka morālā kaitējuma kompensācijas noteikšanas pamatā ir četri svarīgākie elementi: vainas pakāpe, fizisko un morālo ciešanu pakāpes līmenis, samērīguma un taisnīguma principu ievērošana un pušu mantiskais stāvoklis.

Tāpat tiesa atsaukusies uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2011.gada 9.februāra spriedumā lietā Nr.SK-C-56/2011 izteiktajām atziņām, tai skaitā, atziņu, ka atbildības apmērs nosakāms katrā konkrētā gadījumā pēc tiesas ieskata, vadoties no taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, kā to paredz Civillikuma 5.pants.

Tiesa konstatējusi, ka prasītājs viņam nodarīto morālo kaitējumu motivējis ar to, ka viņam radušies pārdzīvojumi sakarā ar atbildētāja sistemātisku prettiesisku bezdarbību, kas izpaužas prasītāja lūgumu ignorēšanā un kuras rezultātā prasītājs bijis vairākkārtīgi spiests vērsties tiesā savu aizskarto tiesību aizsardzībai.

Vadoties no loģikas un dzīvē gūtiem novērojumiem, tiesa nav apšaubījusi, ka pie apstākļiem, kad prasītājam ir vairākkārtīgi jāvērsas tiesā, lai panāktu savu likumā noteikto tiesību ievērošanu, minētais rada viņam papildus negatīvas emocijas, diskomfortu un neērtības, par ko viņam pienākas kompensācija.

Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņēmusi vērā Civillikuma 5.panta noteikumus, ka gadījumos, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata vai atkarībā no svarīgiem iemesliem, tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, kā arī to, ka kompensācijai jāpilda trīs galvenās funkcijas: taisnīguma funkciju, prevencijas funkciju – lai piesprieztā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskārums nodarīšanas nākotnē, un samierināšanas funkciju - cietušajam jādod tik liela atbildība, kas viņu apmierinātu, saprātīgi izvērtējot atbildētājas spēju dot šādu atbildību. Tiesa atzina, ka konkrētajā gadījumā taisnīga un saprātīga kompensācija būs kompensācija EUR 200 apmērā (lietas 31.-36.lapa).

[4] Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu iesniedza atbildētājas dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ pārstāvis, pārsūdzot to pilnā apjomā un lūdzot:

1. Atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015. gada 17. novembra spriedumu.

2. Prasību pilnībā noraidīt, kā juridiski nepierādītu,

3. Piedzīt no Prasītāja ar tiesvedības procesu saistītos izdevumus.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi apstākļi.

[4.1] Tiesai ir radies kļūdainis viedoklis par to, kas daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā ir mājas īpašnieks.

Atsaucoties uz normatīvajiem aktiem un judikatūru, atbildētājas pārstāvis secina, ka šobrīd esošie likumdošanas akti nepiešķir prasītājam tiesības individuālā kārtā prasīt atbildētājam veikt kaut kādas darbības pie dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas, konkrēti izveidot un rakstiski iesniegt pārvaldīšanas darba plānu un budžeta tāmes kopsavilkumu 2015.gadam.

Tiesa pieņēma lēmumu uzlikt par pienākumu rakstiski iesniegt pārvaldīšanas darba plānu un budžeta tāmes kopsavilkumu 2015. bez nekāda pamatojuma. Prasītājs civillietas ietvaros nav iesniedzis dzīvojamās mājas kopuma pilnvarojumu, kurš piešķirtu tiesības prasītājam individuālā kārtā kaut ko prasīt no Atbildētāja.

[4.2] Tiesa nav ņēmusi vērā atbildētājas skaidrojumu, kāpēc atbildētāja nav izstrādājusi darba plānu.

Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība „nosaukums” vairākus gadus strādā ar negatīvu bilanci. Darba plānu, ko un kā dzīvojamā mājā tiek veikti remonta darbi var plānot, kad ir pozitīva balance, proti, kad ir nauda bankas kontā. Atbildētājas bankas kontos nav lieki naudas līdzekļi, kurus varētu novirzīt uz remonta darbu veikšanu. Dzīvojamā mājā iedzīvotāju maksātpējas līmenis ir zems, kas šobrīd mājā izslēdz iespēju plānot kaut kādus remonta darbus.

[4.3] Tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka plānošanas dokuments ir dokuments tikai tad, kad to apstiprina dzīvokļu īpašnieku kopums. Līdz dzīvokļu īpašnieku kopuma lēmumam jebkurš dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības izstrādāts plānošanas dokuments ir tukšs papīrītis, kuram nav nekāda būtiska nozīme.

[4.4] Šobrīd tiesa ir izspriedusi civillietu, kur prasības priekšmets ir neizpildāms no atbildētājas puses. Atbildētāja nevar izstrādāt plānu, kā tērēs naudu, ja bankas kontā naudas nav, bet ir tikai iedzīvotāju parādi.

[4.5] Tiesai izspriežot civillietu ir radies kļūdainis viedoklis par to, kas daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā ir pārvaldnieks un konkrētā civillietā, kas atbilst šim jēdzienam

Šobrīd izskatāmās lietas kontekstā nav pierādīts fakts, ka dzīvojamās mājas īpašnieks (dzīvokļu īpašnieku kopums) būtu noslēdzis līgumu par pārvaldīšanu. Līdz ar to tiesa nevar bez dokumentāla pamata – pierādījumiem, konstatēt faktu, ka atbildētāja ir pārvaldnieks Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma izpratnē.

Tas nozīmē, ka atbildētājas rīcību nevar izvērtēt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma kontekstā, jo nav pierādīti apstākļi, kas šī likuma 1.panta 5.punktā.

Izskatāmajā civillietā atbildētāja ir dzīvojamās mājas pilnvarnieks, kurš darbojas saskaņā ar dzīvojamās mājas īpašnieka (kurš ir dzīvojamās mājas pārvaldnieks Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma izpratnē) pieņemtiem lēmumiem.

Atsaucoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 16. un 17.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 11.panta pirmās daļas noteikumiem, Civillikuma 1518. un 2294.panta noteikumiem apelācijas sūdzībā norādīts, ka izskatāmajā civillietā par atbildētāju var būt tikai dzīvojamās mājas īpašnieks, tas ir dzīvokļu īpašnieku kopums (visi dzīvojamās mājas īpašnieki), jo atbildētājs ir tikai dzīvokļu īpašnieku kopuma pilnvarnieks.

[4.6] Izspriežot jautājumu par morālā kaitējuma atbildību tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasītājam bija iespēja ierasties kopsapulcē un saņemt vajadzīgo informāciju. Tiesā nav pierādīts fakts, ka prasītājs nevarēja vispār saņemt vajadzīgo informāciju. Nav pierādīts fakts, ka prasītājs var individuāli pieprasīt informāciju.

Atbildētāja sniedzot atbildi uz prasītāja rakstiski pieprasīto informāciju, ir atbildējusi, ka darba plāns netiek izstrādāts (lietas 43.-46.lapa).

[5] 2016.gada 18.februārī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā saņemti prasītāja paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, kuros norādīts, ka ar atbildētājas prettiesisku rīcību aizskartas arī dzīvokļa īpašnieka kā pilnvarotāja tiesības.

Tāpat norādīts, ka atbildētājai izveidot un rakstveidā sniegt prasītāja pieprasīto informāciju.

Turklāt lietas materiālos nav pierādījumi, ka 2014.gadā bija sasaukta un notikusi dzīvojamo māju dzīvokļu īpašnieku kopsapulce (lietas 60.-62.lapa).

[6] Tiesas sēdē atbildētājas dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ pārstāvis /pers. B/ uzturēja apelācijas sūdzību, neatzina prasību.

Tiesas sēdē prasītājs /pers. A/ uzturēja prasību, neatzina apelācijas sūdzību.

M o t ī v u d a ī

[7] Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi lietas materiālus un lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, uzskata, ka dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ pārstāvja /pers. B/ apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota, līdz ar ko arī prasība ir daļēji apmierināma.

[8] Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija pievienojas Rīgas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra sprieduma motivācijai daļā par pienākuma uzlikšanu viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iepazīstināt prasītāju ar atskaiti par 2013.gadā iekasētajiem līdzekļiem un to izlietojumu par dzīvojamo māju /adrese/, kā to atļauj Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa.

Apelācijas sūdzībā minētie argumenti, ka atbildētāja nav pārvaldnieks, jo nav noslēgts nekāds apsaimniekošanas līgums, ka prasītājs nav dzīvojamās mājas īpašnieks un nav patstāvīgs tiesību subjekts, detalizēti ir atrunāti pirmās instances tiesas spriedumā, un atkārtota šo argumentu analīze apelācijas instances spriedumā nav nepieciešama. Nav pamatota atbildētājas atsauce uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 16.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-23/2011, un 2013.gada 2.decembra spriedumu lietā Nr.SKA-706/2013, jo abās lietās ir konstatējami atšķirīgi lietas apstākļi.

[9] Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka nav apmierināma prasība uzlikt par pienākumu atbildētājai iepazīstināt prasītāju ar pārvaldīšanas darba plānu 2014.gadam un tāmes kopsavilkumu.

Kā apelācijas sūdzībā un tiesas sēdē norādīja atbildētāja pilnvarotais pārstāvis, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/ jau vairākus gadus strādā ar negatīvu bilanci. Darba plānu par veicamiem remontdarbiem var plānot, kad ir pozitīva bilance un nauda ir uzkrāta bankas kontā. dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/. Taču dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/ bankas kontos nav lieki naudas līdzekļi, lai tos varētu novirzīt remontu darbu veikšanai.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētājs ir norādījis, ka pārvaldīšanas darba plāns 2014.gadam netika sastādīts, lietā nav gūti pretēji pierādījumi tam, ka darba plāns un tāmes kopsavilkuma būtu sastādīts, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nevar uzlikt par pienākumu atbildētājam izsniegt šādu plānu un tāmi, kas neeksistē.

Bez tam, lietā nav pierādījumu tam, ka prasītājs būtu prasījis atbildētājai darba plānu un kopsavilkuma tāmi par 2014.gadu.

[10] Arī prasību par morālā kaitējuma atlīdzību Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Civillikuma 1635.pants kā vispārējā civiltiesību norma noteic, ka „katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot”. Likums ar morālo kaitējumu saprot „fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas”. Likums noteic, ka gadījumā, ja „neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda”.

Lai varētu lemt par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, prasītājam ir jāpierāda, ka persona, kura tiek vainota tiesību aizskārumā, ir izdarījusi neatļautu darbību, rīkojusies prettiesiski un jāpierāda, ka prasītājam kā cietušajam radies morālais kaitējums.

Prasītājs norādījis, ka dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /Nosaukums A/ pieļauj pret viņu, kā dzīvokļa īpašnieku, diskrimināciju, sistemātiski liedot saņemt informāciju par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu. Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ vaina izpaužas kā normatīvo aktu prasību ignorēšana, sistemātiski ignorējot viņa lūgumus, tādējādi nodarot garīga rakstura ciešanas, jo katrs prasītāja tiesību realizēšanas gadījums nozīmē ilgstošu tiesvedību.

Civillikuma 2296.pants noteic, ja pilnvarnieks uzdevumu gan nav izpildījis, bet no tam nav cēlies nekāds zaudējums pilnvarotājam, tad šis pienākuma neizpildījums nedod pēdējam tiesību ne uz kādām prasībām.

Prasītājs nav norādījis un nav pierādījis, ka darba plāna un budžeta tāmes kopsavilkuma nesastādīšana būtu radījusi kādu zaudējumu, nav arī pierādījis, ka minēto dokumentu neizsniegšana (kura turklāt nav iespējama, jo šādu dokumentu nav) būtu radījusi kādu prasītāja tiesību aizskārumu.

Prasītājs nav pierādījis kādu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ atšķirīgu attieksmi pret viņu kā vienu no mājas īpašniekiem, kuram atšķirībā no citiem īpašniekiem nav izsniegti atbildētājas rīcībā esoši ar prasītājam piederošas mājas (dzīvokļa) pārvaldīšanu saistīti dokumenti.

Tāpat prasītājs nav pierādījis, ka viņam dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ rīcības rezultātā nerodoties nekādiem zaudējumiem, nerodoties nekādiem tiesību ierobežojumiem, būtu radušās tādas garīgas ciešanas un pārdzīvojumi, par kuriem pienāktos morāls gandarījums - atlīdzība naudas izteiksmes veidā.

Lai gan prasītāja prasība daļā, par pienākuma uzlikšanu viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iepazīstināt prasītāju ar atskaiti par 2013.gadā iekasētajiem līdzekļiem un to izlietojumu par dzīvojamo māju /adrese/, ir apmierināta, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka šī dokumenta neizsniegšana ir radījusi prasītājam vien ikdienas neērtības, kas nedod pamatu morālā kaitējuma atlīdzības saņemšanai.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

[11.1] No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot prasību, samaksājis valsts nodevu 142,28 EUR (lietas 5.lapa), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 5.lapa) pavisam kopā 146,98 EUR.

Prasība ir apmierināta daļēji, un proporcionāli visai prasības summai tā veido 50%.

Attiecīgi valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasībai ir 71,14 EUR.

Pamatojoties uz minēto, no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenama valsts nodeva 71,14 EUR.

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 50% apmērā – 2,35 EUR.

Kopā no atbildētājas par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi 73,49 EUR.

[11.2] No lietas materiāliem ir redzams, ka atbildētāja ir samaksājusi valsts nodevu par apelācijas sūdzību 142,28 EUR.).

Prasība ir noraidīta daļēji un proporcionāli visai prasības summai tā veido 50 %.

Attiecīgi valsts nodeva proporcionāli noraidītajai prasības summai ir 71,14 EUR.

Pamatojoties uz minēto, no prasītājas par labu atbildētājai ir piedzenama valsts nodeva 71,14 EUR.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts” tarifiem ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā pirmās instances tiesā un apelācijas instancē ir bijuši kopā 11,92 EUR(lietas 2.lapa).

No lietas materiāliem ir redzams, ka prasītājs ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā (lietas 5.lapa), līdz ar to no prasītāja un atbildētājas valsts ienākumos ir piedzenami 7,22 EUR (11,92 EUR – 4,70 EUR), proti 3,61 EUR no prasītāja un 3,61 EUR no atbildētāja.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami sekojošā kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati personas vai lietas identificēšanai. Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.¹ pantu sprieduma daļā par piedziņu labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430., 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

apmierināt daļēji /pers. A/ prasību pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību /Nosaukums A/ par pienākuma uzlikšanu un morālā kaitējuma atbildības piedziņu.

Uzlikt par pienākumu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas iepazīstināt /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar atskaiti par 2013.gadā iekasētajiem līdzekļiem un to izlietojumu par dzīvojamo māju /adrese/.

Noraidīt prasību daļā par pienākuma uzlikšanu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/ iepazīstināt /pers. A/ ar pārvaldīšanas darba plānu un tāmes kopsavilkumu 2014.gadam par dzīvojamo māju /adrese/, un morālā kaitējuma atbildības piedziņu.

Piedzīt no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus – valsts nodevu 71,14 (septiņdesmit viens eiro un 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,35 (divi eiro un 35 centi), kopā 73,49 EUR (septiņdesmit trīs eiro un 49 centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts nodevu 71,14 (septiņdesmit viens eiro un 14 centi).

Piedzīt no dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,61 EUR (trīs eiro un 61 cents).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,61 EUR (trīs eiro un 61 cents).

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena – 2016.gada 20.oktobris.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs

N.Riņķis

Tiesneses

I.Jēkabsons

I.Stuberovska